

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 79/2020

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*informační zákon*“ nebo také „*SvInf*“), rozhodl o žádosti **Z. P.**, nar. XY, bytem XY (dále jen „žadatelka“), ze dne 13. 5. 2020, v řízení sp. zn. Zin 79/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 informačního zákona se žádost sp. zn. Zin 79/2020 v části požadující seznam (výpis) řízení týkající se „*špatného rozhodování*“, „*ve věci podvodů od 2010*“ v žádosti specifikovaných věcech a „*podvodů přes OS XY na objednávku*“ **odmítá**, neboť se jedná o požadavek na vytvoření nové (neexistující) informace.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 13. 5. 2020 žádost o poskytnutí informace, evidovanou pod sp. zn. Zin 79/2020, v následujícím znění (přepis písemné žádosti, podtržení doplněno):

*„Žádost o inf. dle zákona 106/1999 Sb., žádost o výpis!
Žádám o informace od 2010 doposud:
Váš soud s OS XY kým organizované podvody k:*

*obch. kolegium, zastoupení notářem, pozb. st. obč., veř. rejstříků, zvl. řízení soudní, o pozůstalosti, soudního komisaře, kap. trhu, předběžného souhlasu „zástupce“ k ČAK s obsahem listin, předběžné opatření k Evr. soudu, prodeji zástavy, rodinněprávní péče u soudu o nezletilé a výkon rozhodnutí OS XY ve věci podvodů od 2010; zneužití os. údajů, dat, identity, podvodů s pobyty, podvodů OSPODEM, obce XY s OSVČ, podvodů s daní, s fikcí podnikání, podvodů přes zvl. zákon, OZP/P, pr. předpis, fikcí přest. zákon, špatné rozhodování NS u dovolání 9 C XY/2010, 28 C XY/2011, 38 C XY/2012, 28 EC XY/2011 + 2012, podvodů insolvence – úpadek, podvodů přes OS XY na objednávku MÚXY s par. XY s nespr. údaji, podvodů k omezení práv na spravedlivý proces a nezákonné exekuce, podvody přes ČSOB u XY! s jinými pobyty, NS „Korecká“ s 26 Cdo XY/12 + 21 Cdo XY/14 + Ncn 638/11 + 21 Cdo XY/14 (DRÁPALA) s „hledané osoby“, k DANĚMU ÚKOLU! Atd... a další na objednávku!
Žádám o výpis všech řízení u Vašeho soudu! V jaké věci, oč se jedná! Jsem poškozená podvody!“*

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*.“

Povinný subjekt konstatuje, že účelem této výluky je určitá míra ochrany povinných subjektů před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2012, č. j. 4 As 37/2011-93, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8 As 9/2013-30). Pokud tedy povinný subjekt obdrží žádost o vytvoření nových informací (zde odborné rešerše mj. na téma „*špatného rozhodování*“ Nejvyššího soudu a Okresního soudu v XY „*ve věci podvodů od 2010*“ a „*podvodů přes OS XY na objednávku*“, respektive dalších podvodů v žádostí typově určených věcech, k podvodům a špatnému rozhodování mj. Nejvyššího soudu žadatelka odkázala i na konkrétní spisové značky řízení, a to i řízení dovolacích u Nejvyššího soudu) s odkazem na informační zákon, je třeba žádost s odkazem na § 2 odst. 4 téhož zákona odmítnout.

Povinný subjekt dále odkazuje na ustálenou judikaturu, z níž jednoznačně vyplývá, že ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace ve smyslu informačního zákona (blíže srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 55/2014-33).

Povinný subjekt dále konstatuje, že žádost o informace podle informačního zákona není „*obecným opravným prostředkem*“, který by byl vhodným (účinným) nástrojem pro dosažení úspěchu v jakémkoli (soudním či správním) řízení či pro řešení kterékoli myslitelné životní situace. V této souvislosti povinný subjekt upozorňuje mj. na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to konkrétně na rozhodnutí sp. zn. 10 As 117/2014, ve kterém Nejvyšší správní soud připomněl, že **žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl účastník řízení brojit proti rozhodnutím či postupům orgánů, s nimiž nesouhlasí**. V projednávaném případě povinný subjekt soudí, že žadatelka svojí žádostí zcela zřejmě vyjadřuje svoji nespokojenost mj. se způsobem vedení konkrétních řízení, jichž je (či byla) účastníkem, případně obecně nesouhlasí s postupem v žádosti uvedených institucí a úřadů (Nejvyššího soudu, Okresního soudu v XY a města XY), kdy na základě této nespokojenosti koncipuje svoji (do jisté míry obecnou) žádost k „*organizovaným podvodům na objednávku*“ v žádostí typově určených věcech i u konkrétních řízení.

Žadatelka projednávanou žádostí ve své podstatě nepožaduje poskytnutí žádné informace, nýbrž žádá provedení určitého úkonu (vyhledání případů „organizovaných podvodů“ či řízení, která proběhla „na objednávku“) a až následně požaduje poskytnutí informace – zaslání (povinným subjektem pouze na základě projednávané žádosti nově zpracovaného) výpisu těchto „podvodných“ či „na objednávku vedených“ řízení. Povinný subjekt v této souvislosti jednoznačně konstatuje, že není možné se prostřednictvím informačního zákona domáhat provedení jakýchkoli jiných úkonů odlišných od poskytování (existujících) informací.

Povinný subjekt uzavírá, že žadatelka nežadá ve své podstatě o „informaci“ ve smyslu informačního zákona, kterou § 3 odst. 3 informačního zákona definuje jako „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, **zaznamenaný** na jakémkoliv nosiči...*“. Viz následující komentářový závěr: „*Ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je úzce spjato s definicí informace v § 3 odst. 3 informačního zákona, tj. že jde o obsah zaznamenaný na nějakém nosiči, neboli s principem, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo podle názoru žadatele nastat měly či mohly).*“ (viz JELÍNKOVÁ, J., TUHÁČEK, M.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, 284 s., str. 24*).

Povinný subjekt dodává, že žádnou ucelenou „informaci“ vztahující se k „špatnému rozhodování“ Nejvyššího soudu a rozhodování Okresního soudu ve XY „ve věci podvodů od 2010“ a „podvodů přes OS XY na objednávku“, případně k „podvodnému rozhodování“ v žádostech typově specifikovaných věcech, kterou by mohl žadatelce bez dalšího poskytnout (tj. bez vytváření nové informace analytickou činností právníků povinného subjektu), nedisponuje. Nejvyšší soud nevede speciální statistiky, či seznamy „podvodných řízení“ či „řízení na objednávku“, a to jak obecně, tak ve vztahu k Okresnímu soudu ve XY. **Povinný subjekt navíc důrazně vylučuje vedení a existenci jakýchkoli „podvodných řízení“ probíhajících u Nejvyššího soudu.**

K výše uvedenému povinný subjekt považuje za příhodný následující komentářový závěr: „*Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu /.../, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, respektive neexistuje v žadatelem poptávaném stavu, a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření /.../. Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy z velké části směřuje do budoucnosti a z jistého hlediska se tak dostává mimo režim Svlnf, neboť „neexistující informace“ nespĺňuje jeden z pojmových znaků informace, jak je zákon vymezuje v § 3 odst. 3 (informací je jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující). /.../ Soudní judikatura především dovodila procesní požadavek, podle něhož musí být při aplikaci § 2 odst. 4 žádost o informace odmítnout rozhodnutím, vydaným podle § 15 odst. 1; komentované ustanovení je tedy chápáno jako specifický důvod pro odmítnutí žádosti o informace.* (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 62 - 63).

Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. uvádí následující závěr (zvýraznění doplněno): „*Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. **Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet** či vyjadřovat názory povinného*

subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, **má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu.**“ Cit z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=4&ct=991&ct1=0>

Jelikož z žádného právního předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vést informace v podobě, kterou žadatelka specifikovala ve své žádosti, a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 79/2020 povinný subjekt ve vymezené části vyhodnotil jako požadavek na vytvoření nové informace ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona a žádost v této části odmítl.

Poučení:

Proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, s výjimkou informací, o jejichž částečném odmítnutí rozhodl výše uvedeným výrokem, poskytuje formou následujícího sdělení a přílohy.

Povinný subjekt žadatelce k její žádosti o „o výpis všech řízení u Vašeho soudu! V jaké věci, oč se jedná!“ poskytuje tabulku „Výpis věcí pro osobu Zin 79 2020“, která obsahuje soupis všech žadatelčiných věcí vedených u Nejvyššího soudu, a to ve formátu spisová značka (číslo senátu u věcí, v nichž rozhodoval senát, označení agendy, pořadové číslo a rok nápadu věci) – role v řízení – předmět řízení a stav věci.

V rámci rejstříků S, Sm, Zin, Ncn nebo Ntn jsou pravidla pro přidělování věcí jednoznačná. Vždy je zde určena osoba, která za každý z těchto rejstříků osobně zodpovídá. Taková osoba je pak přesně definována v Organizačním řádu soudu, Jednacím řádu soudu a Kancelářském řádu. Proto tyto spisové značky neobsahují údaj o (čísle) senátu, vyjadřuje se tím skutečnost, že v uvedené věci rozhoduje konkrétní osoba a nikoliv (vícečlenný) senát.

K žadatelkou uvedeným spisovým značkám pak povinný subjekt sděluje následující:

- 1) Dovolací řízení u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 26 Cdo XY/2012 (u Okresního soudu ve XY pod sp. zn. 9 C XY/2010), jehož předmět byl stanoven jako „*O stanovení povinnosti výměny bytu*“, bylo vyřízeno usnesením ze dne 15. 3. 2013. Věc byla definitivně vypravena z Nejvyššího soudu dne 4. 4. 2013.
- 2) Dovolací řízení u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 21 Cdo XY/2014 (u Okresního soudu ve XY pod sp. zn. 38 C XY/2011) jehož předmět byl stanoven jako „*O určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením a zaplacení peněžité částky*“, bylo vyřízeno usnesením ze dne 7. 1. 2015. Věc byla definitivně vypravena z Nejvyššího soudu dne 29. 1. 2015.

- 3) Řízení Ncn 638/2014, jehož předmět byl stanoven jako „*Dovolání proti rozsudku KS v Brně ze dne 30.11.2011, sp. zn. 19 Co XY/2011*“, bylo ukončeno postoupením podání Okresnímu soudu ve XY dne 20. 12. 2011. Věc byla definitivně uzavřena dne 28. 12. 2011.
- 4) Dovolací řízení u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 21 Cdo XY/2014 (u Okresního soudu ve XY pod sp. zn. 38 C XY/2011) jehož předmět byl stanoven jako „*O určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením a zaplacení peněžité částky*“, bylo vyřízeno dne 7. 7. 2014 tzv. jinak (bez věcného vyřízení). Věc byla definitivně vypravena z Nejvyššího soudu téhož dne.

Ke spisovým značkám 28 C XY/2011, 38 C XY/2012, 28 EC XY/2011 a 28 EC XY/2012 povinný subjekt neneviduje žádné dovolací soudní řízení.

Výše citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou v pseudonymizované podobě veřejně dostupná pod uvedenými spisovými značkami v databázi rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu na jeho internetových stránkách www.nsoud.cz; lze rovněž předpokládat, že žadatelka, jako účastnice těchto řízení, přímo disponuje jejich plnými verzemi, které jí byly řádně doručeny.

Poučení:

Pokud se způsobem vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, žadatelka nesouhlasí, může podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 28. 5. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona